

РЕШЕНИЕ

№ 6172

гр. София, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 10.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **6371** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.194 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на А. В. Ш. от [населено място] срещу Заповед №8121к-5124/02.06.2023 година на МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, с която последният наложил дисциплинарно наказание-„Порицание“ за срок от 6 месеца на А. В. Ш. на длъжност Началник сектор 02 към Отдел 05 при Дирекция“ Вътрешна сигурност“ МВР.

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност и незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че дисциплинарното производство е образувано въз основа на Доклад от ГДБОП, която не е компетентна да извършва разследвания срещу държавни служители на МВР и всяко едно действие, извършено от служители в ГДБОП е нищожно и без правно основание са извършени разследвания срещу оспорващия . Твърди се още, че в хода на дисциплинарното производство са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и не е ясно за какво дисциплинарно нарушение му е ангажирана дисциплинарната отговорност. Посочва се още, че посочените нарушения не са доказани по никакви начин, като заповедта не съответства и не целта на закона. Иска се прогласяване нищожността на заповедта и алтернативно да бъде отменена като незаконосъобразна

В съдебно заседание, оспорващият- А. В. Ш. редовно и своевременно призован се явява и поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това жалбата му се

поддържа от адвокат И., редовно упълномощена. Съображения относно незаконосъобразността и нищожността на заповедта развива и в представените по делото писмени бележки. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването- Министър на вътрешните работи редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт С., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съображения относно неоснователността на подадената жалба развива и в представените по делото писмени бележки.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Оспорващият Ш. е преназначен на длъжността Началник сектор 02“ Мониторинг на системите за наблюдение“ в МВР“ към Отдел 05“ Контрол, анализи и мониторинг на оперативно-издирвателна дейност“ при Дирекция“ Вътрешна сигурност“ със Заповед № рег. № 8121 К-68+69/12.06.2020 година на Министър на вътрешните работи.

На 27.09.2022 година до Министър на вътрешните работи е депозиран Сигнал от лицето И. Г. Л. от [населено място], в който са описани неправомерни действия на оспорващия.

На 10.10.2022 година, Директор на Дирекция“ Вътрешна сигурност“ МВР депозирал Становище до Министър на вътрешните работи по повод подадения сигнал от лицето И. Г. Л., с което е предложено проверката по Сигнала от 27.09.2022 година да описа на ДКИАД-МВР да не бъде последващо извършена от Дирекция“ Вътрешна сигурност“ – МВР от допълнително определена структура от Министър на вътрешните работи .

С Резолюция от 10.10.2022 година Министър на вътрешните работи разпоредил проверката по Сигнала да бъде извършена от ГДБОП.

На 21.12.2022 година до Министър на вътрешните работи е депозиран Доклад от Директор ГДБОП, с който е предложено Сигналят от 27.09.2022 година лицето И. Л. да бъде докладван на ОП- П. за произнасяне по компетентност за наличието на престъпление по смисъла на НК, а копие от Сигнала от 27.09.2022 година, както и копие от настоящия Доклад да бъдат изпратени на Директор Д.-МВР за образуване на дисциплинарна проверка спрямо главен инспектор А. В. Ш. във връзка с неизпълнение на служебните си задължения – да докладва на преките си ръководители за събраната от него информация за лице, което не е служител на МВР и за извършването на справки в АИС“ Пътна карта“ за лек автомобил – собственост на И. Л..

Върху Доклада има отбелязване“ Съгласен“ с дата 29.12.2022 година.

На 06.01.2023 година до Директор на Дирекция“ Вътрешна сигурност“- МВР е изпратено копие от Доклада, заедно с копие от Сигнала и от събраните доказателства.

Със Заповед № 8121-К-571/24.01.2023 година Министър на вътрешните работи образувал дисциплинарно производство срещу оспорващия определил Дисциплинарно – разследващ орган в състав – Председател- Д. Р.- ДЪРЖАВЕН ИНСПЕКТОР В ОТДЕЛ ДДП- ДЧР и ЧЛЕНОВЕ- Б. С.- ДЪРЖАВЕН ИНСПЕКТОР В ОТДЕЛ“ КОНТРОЛ НА УПРАВЛЕНСКАТА ДЕЙНОСТ“, Л. Д.- ГЛАВЕН ЕКСПЕРТ В ОТДЕЛ ДДП-ДЧР, срока в който следва да завърши производството – три месеца,

считано от датата на издаване на Заповедта.

На 30.01.2023 година, Дисциплинарно- разследващият орган изпратил Покана до оспорващия за запознаване със Заповед № 8121 –К-571/24.01.2023 година и му е дадена възможност в срок до 01.02.2023 година да депозира своите писмени обяснения.

Със Заповедта за образуване на дисциплинарно производство оспорващият е запознат лично срещу подпис на 30.01.2023 година с отбелязване, че не се намира в законоустановен отпуск в присъствието на подпомагащия го в защита адвокат И..

На 06.02.2023 година на оспорващия са предоставени копия от представения Доклад/ видно от отбелязването на лист 82 от делото.

На 13.02.2023 година оспорващият депозирал своите писмени обяснения до Министър на вътрешните работи и направил доказателствени искания.

На 21.03.2023 година по направените доказателствени искания, Дисциплинарно-разследващият орган се е произнесъл/ лист 91-94 от делото/, а със Становището на Дисциплинарно- разследващия орган оспорващият е запознат на 29.03.2023 година.

Със Заповед № 8121К-3683/12.04.2023 година Министър на вътрешните работи изменил т.2 от обстоятелствената част на Заповед № 8121 К-571/24.01.2023 година на Министър на вътрешните работи за образуване на дисциплинарно производство срещу оспорващия/ подробно посочено в Заповедта.

Заповедта за изменение е връчена лично срещу подпис на оспорващия и на подпомагащия го в защитата- адвокат И. на 18.04.2023 година .

На 18.04.2023 година е изготвена Обобщена справка по проведеното дисциплинарно производство от страна на Дисциплинарно- разследващия орган, с която е установено извършено от страна на оспорващия дисциплинарно нарушение на т.25 и т.71 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

На 18.04.2023 година до оспорващия е изпратена Покана за запознаване с Обобщената Справка и му е даден срок от 24 часа да представи своите писмени обяснения и възражения.

Поканата е връчена на оспорващия и на подпомагащия го в защитата адвокат И. на дата 18.04.2023 година.

На 20.04.2023 година оспорващият депозирал своите писмени обяснения до Дисциплинарно- наказващия орган и то във връзка с изменената Заповед за образуване на дисциплинарното производство.

На 21.04.2023 година оспорващият депозирал до Дисциплинарно- наказващия орган по повод изготвената Обобщена справка писмените си обяснения.

На 24.04.2023 година, Дисциплинарно – разследващият орган депозирал Становище до Министър на вътрешните работи, с което предложил да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на Ш. на основание чл.194,ал.2, т.4 от ЗМВР- неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР- т.25 и т.71 и е предложено да бъде ангажирана дисциплинарната му отговорност с налагане на дисциплинарно наказание – „Порицание“.

На 24.04.2023 година Дисциплинарно- разследващият орган депозирал Докладна записка до ВПД Директор на Дирекция“ Човешки ресурси“, с която предложил да бъде запознат Дисциплинарно- наказващият орган.

На 02.06.2023 година ВПД Директор на Дирекция“ Човешки ресурси“ депозирал Докладна записка до Министър на вътрешните работи, с която предложил да приеме за правилно установена фактическата обстановка от Д. и на Ш. да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на основание чл.194,ал.2, т.1, предложение второ и т.4 от ЗМВР- неизпълнение на заповедите и разпорежданията на Министър на вътрешните работи / Заповед № 8121з-678/21.06.2018 година и неспазване правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители – т.25 и т.71 .

С Докладната записка Министър на вътрешните работи е запознат на дата 02.06.2023 година, както и с цялото дисциплинарно производство.

На същата дата 02.06.2023 година ответникът по оспорването издал оспорената Заповед рег. № 8121 К-5124, с която наложил на оспорващия дисциплинарно наказание – „Порицание“ за срок от 6 месеца.

Заповедта е връчена лично срещу подпис на оспорващия на дата 12.06.2023 година и в присъствието на подпомагащия го в защитата-адвокат И..

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в срока по чл.149,ал.5 АПК / предвид обстоятелството, че се иска обявяване на нищожност на Заповедта, а искане за обявяване на нищожност може да се предяви без ограничение във времето/ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това следните:

Оспорената Заповед рег.№8121К-5124/02.06.2023 година на Министър на вътрешните работи представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове. При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената Заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл.204,т.1 от ЗМВР орган- това е Министър на вътрешните работи - за всички наказания по [чл. 197](#) за държавните служители на висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности и за стажантите за постъпване на изпълнителски длъжности, без наказанието "уволнение" за главния секретар на МВР, който по силата на ЗАПОВЕД № 8121з-212 ОТ 24 ФЕВРУАРИ 2015 Г.ОТНОСНО УТВЪРЖДАВАНЕ НА КЛАСИФИКАТОР НА ДЛЪЖНОСТИТЕ В МВР в сила от 24.02.2015 година заема по- висока длъжност от ръководната длъжност на оспорващия за този вид наказания, изчерпателно изброени в разпоредбата на чл.197,ал.1,т.3 от ЗМВР -мъмрене, писмено предупреждение и порицание/респективно неговата длъжност е по-висока от заеманата от страна на оспорващия.

[Чл. 204 ЗМВР](#) регламентира компетентността на органите за налагане на дисциплинарно наказание в зависимост от неговия вид и в зависимост от заеманата длъжност, като всички ръководители на отделните структури в рамките на основната притежават компетентност на дисциплинарно- наказващ орган, като същата не може да бъде ограничавана или стеснявана. Оспорената Заповед е издадена от компетентен

по смисъла на чл.204,ал.1 ,т.1 от ЗМВР орган.

Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че заповедта е нищожна, защото е издадена въз основа на Доклад, съставен от ГДБОП, която не може да извършва разследвания. На първо място, вярно е че Докладът е съставен от Дирекция“ Вътрешна сигурност“ и след това е препратен на ГДОБОП и е събрана информация във връзка със Сигнала от страна на лицето И. Л., но също така е вярно, че Дисциплинарно- наказващият орган не се е задоволил само въз основа на Доклада от ГДБОП да издаде заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, а напротив- след като е събрана информация от страна на ГДБОП, Дисциплинарно-наказващият орган със Заповед от 24.01.2023 година е образувал дисциплинарно производство, определил е състава на Дисциплинарно- разследващия орган, срока, в който следва да завърши производството- до три месеца, считано от датата на издаване на заповедта, и е издал Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание след като е приключило дисциплинарното производство. В този смисъл няма как Заповедта да е нищожна на соченото от страна на оспорващия и на неговия процесуален представител основание. Обстоятелството дали лицето, подало Сигнала срещу оспорващия е криминално проявено или не е извън спора, предмет на делото, защото развилото се производство е дисциплинарно, а не наказателно. Съгласно чл. 13,ал.1 от ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-877 ОТ 6 Ю. 2021 Г. ЗА ДИСЦИПЛИНАТА И ДИСЦИПЛИНАРНАТА ПРАКТИКА В МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ процесуалните действия за събиране на доказателства в проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) и дисциплинарното производство се извършват от определени от дисциплинарно наказващия орган- комисия за извършване на проверка по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#), наричана по-нататък "проверяваща комисия", дисциплинарно разследващ орган.

От доказателствата по делото също е установено, че длъжността, която е заемал оспорващият е ръководна и респективно на това Министър на вътрешните работи е компетентен да налага дисциплинарни наказания.

От приложените по делото доказателства се установява, че лицето И. Д. към датата на издаване на Заповедта за образуване на дисциплинарно производство и към датата на издаване на Заповедта за налагане на дисциплинарно. наказание е заемал длъжността Министър на вътрешните работи, а и спор относно този факт няма.

Спазени са изискванията за форма, като заповедта съдържа всички реквизити, визирани в чл.210 от ЗМВР. Съгласно сочената разпоредба дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено, правното основание и наказанието, което се налага, срокът на наказанието, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта/. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на оспорващия и на самия оспорващ, че не е ясно коя точка от Заповедта на Министъра на вътрешните работи оспорващият е нарушил, тъй като в Заповедта на лист 15 от делото е посочено, че оспорващият е нарушил чл.18,т.1 и т.2 от ОТП за работа с АИС“ Пътна карта“, утвърдени със Заповед № 8121з-678/21.06.2018 година на Министъра на вътрешните работи- т.1 служителите по чл.15,т.1.1 извършващи справки по зададен критерий водят дневник, в който се отразяват данни за обекта на справка и нейния заявител/

приложение № 1/, освен в случаите, в които ръководителите по чл.5 са създали вътрешен ред за водене на отчетност на изготвените справки и т.2- Справките, извършвани от служители по чл.15,т.1,1 се правят въз основа на искане, утвърдено от ресорния Заместник- директор съгласувано с Началник на отдел/ сектор, група/, в което се отбелязва информацията относно обекта на проверката и служителят, извършил проверката- Ш. лично се е облагодетелствал, като е придобил информация за движението на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] по републиканската пътна мрежа на страната, управляван от И. Л. от [населено място] за периода от 08.09.2022 година до 12.09.2022 година без наличие на служебна необходимост и без да му е възложено за работа, при което е безспорно, че налице посочване на конкретната правна разпоредба от тази заповед, която е нарушил оспорващият. Обстоятелството, че в края на Заповедта в частта, в която се налага дисциплинарното наказание не са визирани посочените като нарушени правни разпоредби от тази Заповед т 21.06.2018 година, по никакъв начин не може да доведе до извод, че е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в невъзможност оспорващият да разбере какво точно нарушение е извършено. На тази плоскост соченото нарушение не е налице и за такова би могло да се говори само и единствено ако никъде в Заповедта не бе посочена конкретна правна разпоредба от тази заповед, която е нарушена - хипотеза, която в случая не е налице.

При издаване на заповедта, дисциплинарно- наказващият орган е спазил процесуално- правните разпоредби и материално – правните разпоредби.

Съгласно чл. 205,ал.1 от ЗМВР,дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител, а за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване В алинея трета на същия текст изрично е посочено, че държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР или адвокат. Подпомагащите лица по ал. 3 със съгласието и в присъствието на държавния служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, могат- да се запознаят със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, с обобщената справка с резултатите от разследването и с всички материали по производството; запознаването и получаването на копия се удостоверява с подпис и дата, да правят необходимите извлечения и копия от материалите по производството при условията на [чл. 34 от Административнопроцесуалния кодекс](#), да представят доказателства, да правят искания, бележки и възражения. Участието в дисциплинарното производство на лицата по ал. 3 се осигурява от служителя, срещу когото то се води, и тяхното отсъствие по неуважителни причини не е пречка за извършване на действия по производството.

В чл. 208 от ЗМВР е доуточено, че при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по [чл. 198 - 202](#) или по [чл. 203, ал. 1, т. 1](#) дисциплинарното производство може да започне и без издаване на заповед. В този случай дисциплинарното производство започва с първото действие за установяване на нарушението.

В конкретния случай от доказателствата по делото е видно, че дисциплинарното производство е образувано със Заповед за образуване на дисциплинарно производство от 24.01.2023 година, с която е определена Комисия в състав, който следва да извърши дисциплинарното разследване, определил срок за завършване на

дисциплинарното производство- три месеца от издаване на Заповедта.
В чл.3,ал.2 от ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-877 ОТ 6 Ю. 2021 Г. ЗА ДИСЦИПЛИНАТА И ДИСЦИПЛИНАРНАТА ПРАКТИКА В МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ,*Издадена от министъра на вътрешните работи,Обн. ДВ. бр.59 от 16 юли 2021г* е посочено, че дисциплинарното производство е система от законоустановени последователни действия по събиране на доказателства за установяване на извършено дисциплинарно нарушение от привлечения към дисциплинарна отговорност служител, както и по налагане на дисциплинарно наказание при доказано нарушение. Съгласно чл.44,ал.1 от Инструкцията Дисциплинарното производство започва с издаването на заповед от компетентния дисциплинарно наказващ орган, Заповедта по ал. 1 съдържа данни за извършителя, данни за извършеното дисциплинарно нарушение, предвиденото наказание за нарушението, дисциплинарно разследващия орган, на когото се възлага разследването, срока за извършване на разследването,правата на служителя, срещу когото е образувано дисциплинарното производство.

Заповедта за образуване на дисциплинарно производство е със съдържанието, посочено в цитираната норма.

При определяне на състава на Дисциплинарно- разследващия орган Дисциплинарно- наказващият орган е спазил процедурата, регламентирана в чл.15 от Инструкцията/ която норма има препоръчителен характер, а не задължителен, като е използван изразът „при възможност/ а не непременно/- При възможност в състава на проверяващата комисия или дисциплинарно разследващия орган се включват служители с квалификация и опит в служебната дейност, по която се извършва проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарното производство, които не са участвали в проверка по същия случай срещу същия служител, от структурно звено, различно от това, в което работи служителят, срещу когото се води проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарното производство, от звената "Човешки ресурси", с юридическо образование.

Спазена е процедурата, регламентирана в нормата на чл.18 от ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-877 ОТ 6 Ю. 2021 Г. ЗА ДИСЦИПЛИНАТА И ДИСЦИПЛИНАРНАТА ПРАКТИКА В МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ,*Издадена от министъра на вътрешните работиОбн. ДВ. бр.59 от 16 юли 2021г*, сочеща, че върху копие от заповедта за проверка по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или за образуване на дисциплинарно производство служителят, срещу когото се извършва проверката или се води дисциплинарното производство, посочва адрес за получаване на съобщения и данните по [чл. 18а, ал. 4 от АПК](#), подпомагащия го в защитата и неговите адрес за получаване на съобщения и данни по [чл. 18а, ал. 4 от АПК](#). По всяко време в хода на проверката по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или на дисциплинарното производство служителят с писмено уведомление може да смени избраното лице, подпомагащо го в защитата. Уведомлението по ал. 2 се представя от служителя пред проверяващата комисия или дисциплинарно разследващия орган. Извън случаите на [чл. 207, ал. 11 от ЗМВР](#) призоваването във връзка с проверка по [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#) или дисциплинарно производство се извършва с призовка по [чл. 47 от АПК](#). Държавният служител, срещу когото се извършва проверката, се запознава със заповедта, което обстоятелство удостоверява с подпис и отбелязване на дата и час/ а в чл.205,ал.2 от ЗМВР,за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване, като оспорващият е запознат със Заповедта за образуване на проверка и е посочено, че ще бъде подпомаган в защитата си от адвокат И..

Наред с това, оспорващият е запознат със Заповедта за изменение на заповедта за

образуване на дисциплинарно производство от 12.04.2023 година, както и подпомагащия го в защитата, активно е взел участие в хода на дисциплинарното производство, поискал е и представил доказателства, при което по никакъв начин не му нарушено правото на защита на наказаното лице .

За резултатите от дисциплинарното производство е изготвена Обобщена справка, с която служителят се е запознал срещу подпис, депозирал е своите писмени обяснения, а в хода на дисциплинарното производство е взел активно участие. Неоснователен е доводът на оспорващия и на неговия процесуален представител, че обясненията му по повод изготвената Обобщена справка не са взети предвид от Дисциплинарно- разследващия орган, защото едва след изготвяне на Обобщената справка, на оспорващия е дадена възможност да се запознае с нея и да депозира своите възражения срещу нея и то в посочения срок. Няма как преди да е изготвена Обобщената справка оспорващият да депозира писмени възражения срещу нея и да иска същите да бъдат взети предвид от страна на Дисциплинарно-разследващия орган. Дисциплинарното производство е приключило в срока, определен от Дисциплинарно- наказващия орган- три месеца от образуването / образувано е на дата 24.01.2023 година и е приключило на дата 24.04.2023 година

При издаване на заповедта са спазени и материално- правните разпоредби.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Съгласно чл. 194,ал.4 от ЗМВР дисциплинарната отговорност е лична, като всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъществено деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. Съгласно чл. 3,ал.1 от Инструкцията за дисциплинарната практика в МВР, действаща към момента на извършване на нарушенията и на установяването им, дисциплинарната отговорност на служителите от МВР е отговорността, която те носят при извършване на нарушение на служебната дисциплина.

Съгласно чл.142 от ЗМВР служителите в МВР са държавни служители - полицейски органи и органи по пожарна безопасност и защита на населението, държавни служители и лица,работещи по трудово правоотношение, а статутът на държавните служители по ал. 1, т. 1 се урежда с този закон. Статутът на държавните служители по т.2 се определя от Закона за държавния служител „**Държавните служители в МВР изпълняват служба на държавата и техният правен статус, както на всеки държавен служител, се определя от волята на държавата, обективизирана в актове на публичното право и в частност на административното. Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията. В чл.2,ал.1 от ЗДСЛ е дадено легално определение на понятието държавен служител- това е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага органа на държавна власт при осъществяване на неговите правомощия . Фактът, че правният статус на държавните служители по чл.142,ал.1,т.1 от ЗМВР,е регламентиран в специалния закон,не означава,че по**

същността си те са някаква категория служители на държавата извън останалите, които изпълняват държавна служба. Държавните служители в МВР са част от конституционното понятие „държавен служител“. ТР№2/26.02.2014 година на Общото събрание на ВАС на РБ. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник." Легална дефиниция на понятието длъжност в администрацията е дадено в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Т. определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство. Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ винаги се действа от името на държавата, и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия, и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието „държавна служба“ е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи **“че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в**

зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано.“.

Дисциплинарно наказание "Порицание" се налага за нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР/ чл.200,т.12 от ЗМВР, както и за 11. (доп. - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители и се налага за срок от шест месеца до една година. Държавният служител се предупреждава, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение по ал. 1 в срока на наложеното наказание ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание. Не се квалифицират като нарушение на Етичния кодекс за поведение на държавните служители на МВР дисциплинарните нарушения по [чл. 194, ал. 2, т. 1, 2 и 3 от ЗМВР/ и тава са](#) - 1. неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители, 2. неизпълнение на служебните задължения; 3. неспазване на служебните правомощия, а по т.4 4. неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР не е посочено в изключението, визирано в цитираната норма на чл.12,ал.3 от Инструкцията.

От доказателствата по делото е установено, че на дата 13.09.2022 година в [населено място] в 10,10 часа оспорващият- главен инспектор Ш. възползвайки се от служебното си положение и предоставения му достъп до АИС“ Пътна карта“ без наличието на служебна необходимост и без да му е възлагано за работа, без да е изготвил искане, което да е представил за утвърждаване от Заместник- директор на Дирекция“ Вътрешна сигурност“-МВР или за съгласуване с Началник на отдела с отбелязване на информацията относно обекта на проверката/ регистрационен номер на превозно средство и служителят, извършил проверката и без да е отразил данните за обекта на справка на нейния заявител в Дневника за извършената справочна дейност в информационните масиви на МВР от служители на Сектор 02 на Отдел 05 в Д.- МВР, съгласно създадената организация за работа от Директора на Д.- МВР и вътрешния ред за водена отчетност на изготвените справки в работно време от зачисления му за ползване служебен персонален компютър с име и активна директория, Ш. е извършил търсене в АИС“ Пътна карта“ с условие на справка- РА 0003КТ на лек автомобил за периода от 08.09.2022 година до 12.09.2022 година по всички контролни точки на страната, от която е изведен резултат за движението на автомобила по републиканската пътна мрежа на РБ и на екрана на компютъра са изведени 5 реда с информация за автомобила с посочения регистрационен номер, ползван от И. Л. от [населено място], без наличието на служебна необходимост за това, което поведение е несъвместимо с Етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, утвърдени със Заповед № 81213-348 25.07.2014 година на Министър на вътрешните работи и най-вече т.25 от Етичния кодекс - държавният служител не злоупотребява с правомощията си, разчитайки, че няма да му бъде наложена санкция в качеството на орган на властта, като в качеството си на ръководен служител оспорващият извършвайки ежедневно систематизиране и ползване на постъпили данни в ръководения от него сектор от различни АИС в МВР, считайки, че няма да му бъде потърсена отговорност е направил справка и е придобил информацията от АИС“ Пътна карта“ за лични цели, като по този начин е злоупотребил с предоставените му от МВР потребителско име и лична парола за достъп до АИС „ Пътна карта“ за ползване само при изпълнение

на служебните си задължения и т.71 от Етичния кодекс, предложение първо-служебната информация, с която разполага служителят не може да бъде използвана за користна цел и получената информация оспорващият е придобил за лично облагодетелстване с користна цел/ предвид дългогодишния конфликт с лицето И. Л.. По този начин оспорващият е нарушил и чл.18,т.1 и 2 от ОТП за работа с АИС“ Пътна карта“ утвърдени със Заповед № 8121з-678/21.06.2018 година на Министъра на вътрешните работи- т.1 служителите по чл.15,т.1.1 извършващи справки по зададен критерии водят дневник, в който се отразяват данни за обекта на справка и нейния заявител/ приложение № 1/, освен в случаите, в които ръководителите по чл.5 са създали вътрешен ред за водене на отчетност на изготвените справки и т.2- Справките, извършвани от служители по чл.15,т.1,1 се правят въз основа на искане, утвърдено от ресорния Заместник- директор съгласувано с Началник на отдел/ сектор, група/, в което се отбелязва информацията относно обекта на проверката и служителят, извършил проверката- Ш. лично се е облагодетелствал, като е придобил информация за движението на лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС] по републиканската пътна мрежа на страната, управляван от И. Л. от [населено място] за периода от 08.09.2022 година до 12.09.2022 година без наличие на служебна необходимост и без да му е възложено за работа, След като нарушението е безспорно установено, както времето и мястото на извършването му, съвсем законосъобразно компетентният дисциплинарно наказващ орган- Директор СДВР ангажирал дисциплинарната отговорност на М.. Наред с това, преди да пристъпи към издаване на заповедта, ответникът по оспорването е приел писмените обяснения на нарушителя, адресирани до Дисциплинарно- разследващия орган на дата 02.06.2023 година.

Наказанието е наложено в сроковете, визирани в чл.195 от ЗМВР-не по-късно от два месеца от откриване на нарушението/ а нарушението се смята за открито, когато дисциплинарно-наказващият орган разполага с достатъчно доказателства за виновността и отговорността на служителя/което в случая е станало на дата 02.06.2023 година, когато материалите от дисциплинарното производство са постъпили при дисциплинарно – наказващия орган/ представени са му от Дирекция“ Човешки ресурси“ и не по-късно от една година от извършването му-13.09.2022 година.

Наложено наказание е и в съответствие с духа и целта на закона-да допринесе за изграждането и утвърждаването на положителния образ на полицейската институция. По силата на чл.4 от Инструкцията, цитирана по- горе и била в сила по време на извършване на нарушенията и по време на налагане на дисциплинарното наказание-дисциплинарното наказание се налага с цел да се въздейства на наказания служител за спазване на служебната дисциплина и да го предупреди да не извършва други дисциплинарни нарушения, възпитателно и превантивно върху останалите служители.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че дисциплинарната отговорност на Ш. е правилно ангажирана, което предполага от своя страна законосъобразност на оспорения административен акт и води до отхвърляне на оспорването срещу него.

С оглед изхода на делото, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Съгласно чл.143,ал.3 АПК,когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно [чл. 37 от Закона за правната помощ](#).

По аргумент от чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната

помощ по административни дела възнаграждението се определя в границата от 100 до 240 лева, а в конкретния случай, делото не представлява фактическа и правна сложност, за да се присъди максималният размер на възнаграждението на юрисконсулт, проведено е едно съдебно заседание и юрисконсулт С. е присъствала на съдебното заседание и е депозирала писмени бележки, а полагащото се юрисконсултско възнаграждение следва да бъде определено в размер на 100 лева. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК/ приложима по силата на 144 АПК по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на А. В. Ш. от [населено място] срещу Заповед №8121к-5124/02.06.2023 година на МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, с която последният наложил дисциплинарно наказание-„Порицание“ за срок от 6 месеца на А. В. Ш. на длъжност Началник сектор 02 към Отдел 05 при Дирекция“ Вътрешна сигурност „ МВР.

ОСЪЖДА А. В. Ш. ОТ ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – ГР. С. СУМАТА ОТ 100 ЛЕВА- ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК,ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 ЗМВР.

СЪДИЯ: